

Til lovforslag nr. L 31. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 22. oktober 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love

(Midlertidig pensionsopsparing)

Udvalget har behandlet lovforslaget i to møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt. To af disse spørgsmål og arbejdsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Dansk Handel & Service og Håndværksrådet.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

En del af flertallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) har særligt noteret sig arbejdsministerens tilsagn om fuld kompensation til kommunerne.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Men dette ændrer ikke ved, at SF erkender, at der i den nuværende situation er fornuft i at lave visse forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Det skyldes, at der på det seneste er sket en forbrugsudvidelse hos de økonomisk velstillede, en udvidelse, der i 1998 kan blive endnu kraftigere.

Denne forbrugsudvidelse hænger bl.a. sammen med den skattereform, som blev vedtaget i 1993, og som netop har givet de økonomisk vel-

stillede øgede forbrugsmuligheder. Det har også været med til at presse huspriserne op, så mange husejere har fået mere friværdi i deres huse, en friværdi, der kan belånes med henblik på øget forbrug.

Derfor kan det være rimeligt at se på indskrænkninger i forbruget hos disse mennesker.

Det er ikke rimeligt, at lavindkomstgrupper - kassedamen, den arbejdsløse og bistandsklienten - skal straffes, fordi kontorchefen, direktøren og lektoren har fået og får store skattelettelser og derfor kan få et overforbrug.

Derfor er dette lovforslag om en generel bunden opsparing ikke socialt rimeligt. For selv om alle på arbejdsmarkedet med en indkomst på mindst 34.500 kr. skal betale 1 procent virker den bundne opsparing meget forskelligt, da den trækkes fra i indkomstskatten. Lavindkomstgrupperne betaler mere end 0,5 pct., mens højindkomstgrupperne betaler noget under 0,5 pct. af deres indkomst. Dertil kommer, at når kontanthjælpsmodtagerne afkræves 1.300 kr., er deres nettobidrag betydeligt højere, idet de ofte ikke har en indtægt på 130.000 kr.

Dertil kommer, at det alene er de økonomisk velstillede, der har fået og får store skattelettelser og dermed har mulighed for et overforbrug.

Kassedamen har stort set ikke fået og får ikke i 1998 skattelettelser, fordi den statslige skattelettelse næsten opluges af skattestigninger til kommunen og amtet for lavindkomstgrupperne. Derimod har højindkomstgrupperne fået store skattelettelser.